

Carlo in Freudenstadt

Zondag 15 maart 2009

Ik heb mij vandaag aangemeld voor deelname aan het toernooi van Freudenstadt. Freudenstadt (voor degenen onder ons die het Duits niet zo goed machtig zijn, betekent de naam stad der vreugde, niet stad der vrienden of stad der vrede), ligt in het Zwarte Woud, zo'n 70 km voorbij Straatsburg. Het toernooi vindt plaats van 11 tot 19 mei, en is voorbehouden aan 60 plussers. Ik wil beslist nog niet alleen maar met gepensioneerden spelen, maar dit vakantietoernooi heeft toch enkele pluspunten : één enkele partij per dag, een beperkt deelnemersaantal (uiteraard) en net dat vind ik al leuk tegenwoordig om eens niet in een Zwitsers toernooi van 400 schakers te zitten. Bovendien is het Zwarte Woud best aardig om er in rond te klossen, maar dan heb je wel wat goed weer nodig, wat evenwel half mei misschien wel kan lukken.

Eerst had ik een beetje gedacht om dat toernooi van eind april, begin mei in Calvi, Corsica te zullen gaan bezoeken, maar dat is dan toch weggevallen wegens een beetje duur. Vliegtuig, ferry, enz. brachten daar het budget al snel een eind voorbij de 1000 euro, en dan is een verplaatsing naar Freudenstadt met 600km met de auto al snel heel wat goedkoper, bovendien lijken de hotels in het Zwarte Woud ook al beduidend goedkoper dan aan de Corsicaanse rivièra. Zodat ik met een half Calvi budget hoop toe te komen, maar ja 9 dagen hotel is natuurlijk nergens gratis.

Di 23 maart 2009

Ik heb geboekt in een hotel, Warteck Hotel, slechts 13 kamers, we zullen wel zien wat het wordt, ik stel er me niet verschrikkelijk veel van voor maar ze hebben wel kamers inclusief draadloze internetverbinding, dus die computerbak reist al zeker opnieuw mee.

Vandaag eens rondgekeken op de voorlopige deelnemerslijst, 40 man sterk op dit moment. De hoogste in Elo is 2230 en ik bevind mij met mijn 1918 Fide elo op de 32e plaats, dat wordt flink knokken, gelukkig lijken hun nationale elo's (DWZ deutsche wertungszahl) meestal beduidend lager.

Het allervreemdste is, geef toe, dat ik, tot nu toe, de .. jongste deelnemer ben met mijn 64 jaar ! Dat wordt dan nog leuk bij al die oude Duitsers, die gegarandeerd steevast allen Antwerpen gekend hebben als eine wunderschöne Stadt. In welk jaar ze 't schoon verdiep dan wel bezocht zouden hebben vertellen ze er schroomvallig dan meestal maar niet bij !

Vorig jaar in Augustus speelde ik in een verlaten dorp, in de Karinthische bergen. Nu speel ik tenminste in een treffelijke stad, met veel leven in de brouwerij, tenminste dat veronderstel en hoop ik. En met mijn auto'tje bij de hand kan ik al eens links en rechts iets interessant bezichtigen, daar moet ik in april eens wat huiswerk over maken.

Zo 12 april 2009

Pasen. Ik merk op internet, dat een viertal schakers uit onze provincie de Belgische eer verdedigt in het europees seniorenkampioenschap voor ploegen, dat zich in Karinthië afspeelt, in Velden am Wörthersee, niet ver van mijn toernooiplek vorig jaar. Het betreft Jan Rooze, Marcel Van Herck, Valeer Maes en Willem Hajenius, en ze scoren een plaats halfweg de tabel. Het is vermoedelijk een initiatief vanuit SK Deurne, dat zie je aan de samenstelling van het viertal, en Robert Schuermans zal ze meer dan waarschijnlijk vervoegen binnen afzienbare tijd, ik vraag me af of ze subsidies zouden krijgen van de KBSB, of dat ze de hele trip alles uit eigen zak

moeten betalen. Maar die mannen zijn dus ook al tegen seniors bezig, een maand voor het mijn beurt is.

In Hongarije is een toernooi na één speeldag geannuleerd. De organisator had geen fondsen ter beschikking, noch voor de spelers, noch voor de toernooizaal. De spelers, uit alle hoeken van Europa, moeten terug naar huis, een frustratie rijker, en een illusie en veel verplaatsingscentjes armer ! Ik hoop en vermoed dat Freudenstadt iets solider zal zijn qua organisatie.

Do 23 april 09

Nu pas, na al lang geleden aangemeld en betaald te hebben, begrijp ik vanuit de website dat elke partij in het toernooi om 09h 's morgens begint. De ultieme verschrikking van elke schaker ! Slechts een partij per dag wordt er gespeeld. Maar ik beseft dat het een seniorentoernooi is, en dat de organisatoren waarschijnlijk veronderstellen dat die mensen om 10h 's avonds in hun bed liggen, en dan na het ochtendpartijtje 's namiddags na het slaapje nog een wandelingetje kunnen maken. Hallo, ik ben hier thuis gewend van om 1h 's nachts te gaan slapen, wat moet ik hier mee aanvangen ? Een lokale jetset ? Of ik het wil of niet, dit wordt nog een logistiek en psychologisch probleem eerste klas. Die paar trappistjes 's avonds tussen 21 en 24h wordt dan ook al stilaan een probleem ? Ik herinner me dat ik in of na Hastings gezworen had nooit meer 's ochtends te schaken, zeg dus opnieuw maar nooit meer nooit.

Op mijn cd-speler draait een celloconcerto van William Walton, voor de 2e keer al vandaag. Ik bestelde het ding via internet in Amsterdam, en kreeg toen een concerto van Sjostakovitch in de brievenbus, weliswaar ook gespeeld door Wispelwey. Na enige email correspondentie mocht ik de verkeerde cd houden, zonder bijbetalen, en kreeg ik de correcte nagestuurd. Proper van die Amsterdammers. Waarom vertel ik dit ? Omdat ik besloten heb om mijn radio/cd-speler mee te nemen. Lezers van mijn vorig avontuur herinneren zich nog dat ik daar in Zuid-Kärnten geïsoleerd zat zonder radio, TV, bus of auto. Dat overkomt me nooit meer, al zat ik in Chuangzhou. Of voor mijn part ergens in een hotel in de provincie Namen, of in Poederlee.

Vr 8mei 09

Vandaag eens wat gesurft op internet en Freudenstadt ingetikt. Het stadje telt 23500 inwoners, en ligt op 728 meter hoogte. Behalve een kerk werd de hele stad in 1945 compleet verwoest. Dat maakt dat het stadsplan er nu uitziet als een ..schaakbord, en - tot mijn grote verbazing - blijkt de grote markt het grootste marktplein van heel Duitsland te zijn, met haar 216m x 219m ! Om eens op je gemakje het plein rond te wandelen moet je een kwartier uittrekken !

Dat van die hoogte boven de zeespiegel moest ik weten, want dan moet ik toch nog wat dingen inpakken tegen de koude ! Volgens alle brochures is net die hoogte garant op veel zonneschijn, en zuivere Zwarte Woudlucht. Maar ik ben er niet gerust op want volgens de lange termijnvoorspelling van het weer boven het Zwarte Woud worden er bakken regen voorspeld voor de hele volgende week ! Dus zullen het vooral kastelen, kerken en musea in de streek zijn die me wat zullen kunnen opfleuren, zwemmen in open lucht, bootje varen of wat fietsen zal voor een andere keer ergens anders zijn.

Ik vertrek op 10 mei. Naar Duitsland. Op 10 mei 1940 kwamen de Duitsers naar ons. Met heel velen, en niet om te schaken. 6000 Belgische militairen sneuvelden op 18

dagen. 69 jaar later breng ik hen een beleefdheidsbezoekje, ik zal die gasten eens 9 keer een oplawaai proberen te geven, ik schaak wel niet voor heerd en vaderland, maar allez, een beetje daaraan terugdenken kan misschien toch geen kwaad.

Za 9 mei 09

Het schoot me te binnen dat enkele lezers misschien van mij zouden geloven dat ik een germanofiel ben, een beetje in de stijl van Gerard Heynen zaliger. Mijn deelname aan nogal wat tornooien in Duitsland en Oostenrijk doet dit misschien vermoeden : Travemünde, Deizisau, Aschach, Lienz, Altschach/Faaker See, en nu dus Freudenstadt. Niets is minder waar. Ik speelde in het buitenland ooit al tornooien in Lugano, Soest (NL), Fourmies, Béthune en Hastings, en voor mijn beroep heb ik heel mijn leven voor Nederlanders en voor Fransen gewerkt. Maar het blijft natuurlijk zo dat we vlak voorbij onze achtertuin bijna 100 miljoen duitstaligen hebben rondlopen in Duitsland, Zwitserland, en Oostenrijk. En, toegegeven, hun tornooien zijn tot nu toe altijd al prima georganiseerd gebleken.

In een vorig verslag (Faaker See, aug 08) schreef ik dat ik graag naar grensgebieden trek, omdat dat historisch dikwijls interessante gebieden zijn. Het Zwarte Woud is natuurlijk ook een grensgebied, en ik ben benieuwd of ik de kans zal krijgen om historische wetenswaardigheden te ontdekken, of om interessante plaatsen te bezoeken. Misschien bezoek ik Straatsburg ook wel eens, het lijkt me beslist de moeite waard.

Ma 11 mei

Gisteren hier goed aangekomen, en de kamer valt nogal mee voor dat geld, je kan het 9 dagen bewonen zonder een depressie te krijgen.

Wat verwacht ik hier feitelijk in verband met het schaken zelf ?

Gezien de leeftijd van de deelnemers : veel orthodoxe damegambieten en Slavisch. En Spaans en Italiaans en 4-Paardenspel. Misschien zelfs eens een koningsgambiet, of Weens. Ik vermoed dat ik hier niet veel kans zal maken om eens een Moskou variant van het halfslavisch te spelen, wat ik de laatste tijd in Gameknot een paar keer heb toegepast, maar nog nooit in een game over the board. Het tempo is dat van ons clubkampioenschap, dus dat moet in mijn vingers zitten : 40 zetten op 2h plus 30' elk knock out. Geen time increment per zet.

Het is me allemaal om het even, zolang de luitjes maar niet van hun stoel vallen.

Doel : niet blunderen. The cool Belgian, Belgen blunderen niet, alleen als je Boonen heet. Maar die zal dan wel geflikt geweest zijn, het is wel toevallig dat hij de dag na zijn gebruik gecontroleerd werd.

Vandaag is het aanmelden tot drie, en schaken om 4h. Alle andere partijen worden 's morgens gespeeld, vanaf 9h.

Vanochtend zal ik het centrum eens verkennen en naar wat winkels lopen, ik heb een waterkoker bij voor koffie en thee, maar vergat natuurlijk een stevig kopje, in een glas voor je tandenpoets smaakt dat nergens naar.

Vanmiddag op bord 42 gespeeld, van de 43 borden. Ik sta 42e gerangschikt op 86 spelers. Maar ik geraakte niet doorheen die stokouwe Duitser zijn verdediging en het werd remise. Niet zonder dat tussen zet 43 en zet 53 en dus niet in tijdnood, ik 3 maal blunderde, jawel, waar dienen goede voornemens voor, maar mijn tegenstrever volgens Fritz zelfs 4 maal blunderde, en gelukkig als laatste, anders had ik nog verloren ook. Het vijfde uur, het verklaart misschien veel, want voor de tijdscontrole hadden we een redelijk foutloos parcours afgelegd, maar ik ga hier

geen partijweergave brengen, stilletjes in de schuif houden die handel. Misschien speelden zijn onhebbelijkheden een rol, ik had in tijdnood mijn 40e zet gebracht, maar hij, zelf helemaal niet in tijdnood zijnde, had maar 33 zetten genoteerd, en toen eiste hij tot mijn ergernis de winst op, omdat ik maar 33 zetten zou gespeeld hebben. Dus arbiter er bij, volledige reconstructie waarbij mijn noteringen vlekkeloos bleken, en er dus voort gespeeld werd vanaf zet 41. Maar vanaf zet 43 liet hij het schrijven opnieuw achterwege, wie mij goed kent weet dat dit mij redelijk frustrleert, maar ik liet hem maar begaan. De opening was 1.d4 d5 2.Pc3, ik geloof dat ze zo iets Van Geet noemen. Soit, het begint hier al niet zoals ik mij had voorgesteld.

Daarstraks bij de verwelkoming ontwaarde ik toch wel Willem Hajenius zeker, van de Mechelse, ik ben dus niet de enige Belg. Over hem had ik in dit artikel toevallig nog geschreven op 12 april. Ik dicht hem een hoge eindplaats toe in dit tornooi. En hij is net als ik van het goede bommenjaar 1944.

Di 12 mei 09

Ik ben van gedacht veranderd. Ik bedoel, dit is geen verslag van schaakpartijen waar niemand op zit te wachten als die min of meer normaal verlopen. Het wordt pas leuk als er rare dingen gebeuren, achter of op het bord, blunders bijvoorbeeld. En als ik ze dan zelf heb gemaakt gun ik jullie nog het leedvermaak, waar dient zo'n verslag anders voor.

Dus, gisteren tegen die jongen van 1923 (!) de stelling

Wit Kg1, Tc3, Lg2, h3, g3, g4, e3, c5, b4 en a3.

Ikke Kg8, Td2, Le6, h5, g5, f6, e4, b7 en a6.

Dit is een gelijke stelling.

36...Td3 ?! schuwt het avontuur niet. 37.TxT exT 38.Kf1 Lg4 39.Ke1 Lc8 40. Kd2 h4 Tijdnood, 41.g4?

Hier ontspon zich de discussie waarover ik gisteren vertelde, gevolgd door het onwaarschijnlijke

41...Kf7 42.Lh3 Kg6 ? (Ke6) 43.Kxd3??(e4) f5 44.gxf Lxf+ 45.LxL+ KxL 46.Ke2 Ke5 Kf3 Kd5 ??(h3) 48.e4?? (Kg4) Ke5 ?? (Kd4) 49.a4 Kd4 50.a5 ??(Kg4) Ke5 ?? (h3 of Kc4) 51.b5 axb 52.c6 Kd6 53.cxb Kc7 54.a6?? (e4) b4 remise : 55.e5 b3 56.e6 b2 57.e7 b1D 58.e8D Dd1+ 59.De2 DxD.

Hier past slecht één tekst :

"Dit was een dans op den uitersten rand der steilten van verbijstering. Als een brand joeg waanzin door mijn lijf heen, dat ging breken -

als wie een moord deed, heb ik omgekeken en zag me alleen staan in de vale straat, en vluchtte weg en sloeg me voor 't gelaat".
(Uit : "Pierrot" van Martinus Nijhoff, 1916)

Vanochtend om 9h aan de slag, tegen een jonkie uit 1930. Een normale c4 e5 partij, met winst van een pion, er komt een toreneindspel met elk een T en pionnen f,g,h plus een a-pion voor mij. Remise, opnieuw. Op de 41e zet (daar heb je me weer !), in een flink voordelige stelling fout afgewikkeld naar dit type eindspel, niet te winnen. Decompressie noemen ze dat, na de stress van de laatste zetten voor de tijdcontrole : boer let op je ganzen voor die 41e , 42e zet !

Ik zat vandaag naast Willem aan het bord. Die won net als gisteren redelijk vlotjes zijn partij. Dat is het verschil : Willem staat beter en wint twee keer, ik sta

beter en speel 2 keer remise. Dat verklaart ook het eloverschil van 250 punten tussen ons, niets aan te doen.

Wo 13 mei 09

Het onvermijdelijke, obligate remisevoorstel kwam er vandaag aan, op zet 14 van wit, nog voor de klok van vijf voor tien. Opnieuw iemand die meent zo maar straffeloos remise te mogen voorstellen aan een hoger gerangschikte, die dan nog 650 km ver komt aangereden. Ik denk dat de brave man met zijn vrouw wilde gaan wandelen. Hij komt volgens het wedstrijdbladje uit voor de schaakkring Schwabach 1907, in Duitsland voeren al die clubs hun stichtingsjaartal in hun clubnaam. Ik vroeg hem of 1907 zijn elo was of zijn geboortjaar. Ik heb hem daarna tot vijf voor twee aan zijn bord gehouden, zijn madame zal vandaag op haar eentje zijn gaan lunchen vrees ik. Het werd die opening met Lf4, e3, d4 en c3, het Londen systeem als ik het goed heb. Graniet. Veel later, op zet 28 offer ik een paard voor 2 verbonden vrijpionnen (mijn eerste stukoffer dit toernooi, een beetje dubieus, misschien blijft het bij deze ene keer ?), maar hij gaat even later in de fout, waarbij ik het ben die een pion meer behoud, een zwarte vrijpion op b4, in een situatie van elk toren en paard en wit een pion op h4,g4,f3 en d4 en ik een pion op h7, f7, e6 en d5. Na wit's zet 43 geeft de machine mij nog een voordeel van anderhalf punt, maar het mocht weer niet zijn. De vrije b-pion werd geruild tegen zijn h pion, en met elk nog 3' op de klok vond ik het stilaan welletjes, en werd remise overeengekomen. Drie vechtremisses, met resp. 59, 57 en vandaag 54 zetten, geef toe, ik krijg waar voor mijn 45 euro inschrijvingsgeld. Nu gaan ze me in Mortsel nog een schuiver beginnen noemen zeker ?

En morgen, morgen heb ik wit, en ga ik eindelijk voor de eerste keer winnen, 't is besteld, die sakkerse Willem achterna, die staat gedeeld 4e met 2,5 op 3.

Een seniorentoernooi heeft zo zijn eigen geplogenheden, ik vermoed dat ik de eerste skogger in de geschiedenis ben die in zo'n toernooi rondwaal.

Je hebt de jonggepensioneerden, zoals Willem en ik, en je hebt het ganse pallet ouderen en veel ouderen. De meesten functioneren redelijk tot volkomen normaal, maar in een dergelijke groep van dik tachtig man zijn er toch wel wat rariteiten. Eentje heeft een beperkte longcapaciteit, en piept als een blaasbalg, een andere komt zo weggelopen uit de Dulle Griet, je hebt verder de hoesters, de kuchers, erger dan Roger als zijn stelling onder druk komt te staan, de rochelaars, de kreupelen, de vreselijk dikken en de vreselijk mageren. Het kuurgebouw (Kurhaus) is een prachtige zaal, maar de ingang op straat is langs een lange brede trap naar boven, zo'n beetje systeem Stadstheater in Antwerpen, maar dan bescheidener van uitvoering. Ik weet er geen lift, en 's morgens voor 9h zie je enkele groepjes voorzichtig schuifelend, balancerend en rustig de tijd nemend teneinde dat stukje zwaartekracht te overwinnen om – oh beloning - die dag opnieuw hun geliefkoosde spelletje te spelen.

Tot het dan vijf voor tien wordt, en ze remise voorstellen.

Om twee voor negen neemt de organisator het woord met enkele mededelingen, maar de man heeft ook al een uitgedoofde stem, en niemand verstaat hem want er is geen microfoon, en wij hopen dus maar dat hij maar wat staat te l***en en geen belangrijke dingen vertelt.

Na zo'n lange matches ben ik wel moe, ik zoek dan nog ergens iets te eten, want de organisatie verkoopt geen broodjes, een beetje onhandig, en dan is de fut er wat uit om nog veel rond te lopen en heel actief de namiddag door te brengen : een beetje Giro kijken, op de markt bij een goed boek een pintje drinken, en wat aan die computer hangen. En 's avonds eens goed gaan eten, meer moet dat voorlopig niet zijn.

Als ik eens vlug win (vlug verliezen bestaat niet), zal ik de rest van de dag eens wat actiever doorbrengen !

Do 14 mei 09

Wat mij overigens opvalt bij de collega's seniors, is de verbeterheid. Velen lijken me, net als jongeren, gecrispeerd achter het bord te zitten, vol woede, frustratie en drift. Als er eentje een krachtzet meent te ontwaren, daar waar hij misschien 3 uur of langer heeft op gewacht, of erger nog, zelf hemeltemgend lange tijd onder druk stond, gaat de vermeende bevrijdende of winnende zet gegarandeerd gepaard met een krachtplof van het arme houten stukje op het bord, een nijdige trek om de mondhoek etalerend, of een triomfalistische rondblik waarbij het spijtig en onrechtvaardig is dat slechts 2 toevallige toeschouwers dit onmiskenbare geniale kunststukje konden mee beleven. Ik probeer daar stoïcijns in te blijven, wat mijn eigen zetten betreft. Geen macho gedoe, noch enige vorm van opwinding zullen me aangerekend kunnen worden, terwijl ik van binnen vanzelfsprekend heel erg begaan ben met het theater van de schaakpartij, theater omdat het publiekelijk is, en alle andere schakers en toeschouwers kunnen komen kijken naar de voorstelling. Een mens is tot op zeer hoge leeftijd bekwaam zijn gevoelens te hebben, en ze al of niet gestroomlijnd onder controle te houden, net als vroeger.

Dat Pascal op de website bij mijn verslagje, het beeld van mijn hotel toont, vind ik gewoon briljant. Ik kan hier om het zo te zeggen op mijn computer het hotel zien waarin ik bezig ben mijn hotel te zien.

Waarschijnlijk zijn er tussen de deelnemers een aantal mensen met gehoorproblemen. Bij Willem ligt dat omgekeerd : die gebruikt oordopjes ! Kwestie van geconcentreerd te blijven achter het bord. Hij wordt er wel ontoegankelijk door, want als je hem iets wil zeggen of vragen, moet hij eerst een dop uit het oor halen om die er nadien weer in te frommelen.

Vandaag mijn eerste partij gewonnen, ik had het mezelf beloofd ! Nochtans was ik niet blij vanochtend, gisteren na het eten had ik mezelf nog getrakteerd op enkele glaasjes pruimenjenever, en toen die wekker om half acht afliep dacht ik "waar ben ik in 's hemelsnaam aan begonnen ?" Het zal wel niet zo erg geweest zijn, want toen de partij begon was ik al terug fit genoeg. Het werd een Tarrasch die ik een beetje raar behandelde, met een pionoffer op zet 11. Toen ik twee zetten later het centrum dichtschoof, was zijn stelling rijp voor een koningsaanval, die uitmondde in een kwaliteitswinst. Dat bleek genoeg, op zet 32 was het over en uit.

Vanmiddag heb ik meegespeeld in het blitztornooi. 21 spelers, 13 ronden, Zwitsers. Ik was een keer bye, en eindigde met 7 op 13 in het midden.

Als ik vannacht van mooie meisjes droom zal het deze keer in zwart wit geblokt zijn vrees ik.

Vr 15 mei 09

Ik beseft dat mijn partijverslag van gisteren misschien niet goed te begrijpen was, en nogal summier uitviel.

Hierbij die eerste 13 zetten van die 4e partij : 1.c4 c5 2.Pc3 e6 3.Pf3 Pf6 4.d4 d5 5.cxd Pxd 6.Ld2 (15') Pc6 7.e3 a6 8.Tc1 cxd 9.PxP DxP 10.Lc4 Dd8 11.e4 Na 11..,Le7 12.0-0 speelde hij in een zuigeffect ook 0-0 (?) en sloot ik het centrum dicht met 13.e5 waarna ik me in alle rust met een koningsaanval kon gaan bezig houden.

En zo'n blitztornooi kan in feite niet erg gezond zijn. Dan heb ik het nog niet over stress of vermoeidheidsverschijnselen, te midden van opkomende aanvallen van ergernis en teleurstelling, maar doodgewoon het feit dat je op 13 ronden 26 keer

handen schudt ? Soms, vooral na de blitz bleek het een plakkerige bedoening te zijn.

* * *

In het forum van Oude God staat ergens te lezen "ohne zwans ..."
Daar moet je in Duitsland wel heel erg voorzichtig mee zijn, met die uitdrukking !!

Ik bemerk bij enig herlezen dat ik nogal eens plagerig (niet kleinerend bedoeld) uit de hoek kon komen voor mijn oudere collega's. Ik herhaal dat de meesten volkomen normaal en onbelemmerd handelen. Er zijn zeer sterke schakers bij, als je spelers als een Marcel Van Herck, Jef Boey of een José Tonoli zaliger bij de categorie 60 plussers weet, dan begrijp je wat voor categorie ik dan bedoel. Vandaag begint het er op te lijken met de tegenstand, een 2000 plusser. Spijtig dat ik zwart heb, maar misschien speelt hij wel 1.e4 en dan wordt het misschien nog leuk. Waarom heb ik met zwart toch steeds het gevoel dat open schaakopeningen luchtig en artistiek kunnen zijn, en gesloten schaakopeningen meer iets met zich meedragen van hard labour, van de grauwe mijnwerkerssite ?

Iemand suggereerde eens dat ik een roman zou moeten schrijven. Ik heb dat al gedaan, 35 jaar geleden, een avonturenboek voor de jeugd, maar ik vond zelf dat het plagiaat was, een amalgaam van een reeks boeken die ik gelezen had van de Bob Evers serie. Het manuscript, 200 bladzijden met de hand geschreven tekst, bleef zoals ontelbaar veel andere dingen achter in de echtelijke woning en is waarschijnlijk door mijn ex-echtgenote weggegooid.

Voor dit soort werk heb ik onvoldoende fantasie. Ik ben altijd in onuitputtelijke bewondering voor die schrijvers die enorme ingewikkelde en toch goed in elkaar vallende plots kunnen bedenken en dit bovendien op een interessante of spannende manier kunnen verwoorden.

Ik heb eerder een kwaliteit om iets dat al bestaat, om te kneden tot een tekst, en ik beschouw me dus eerder als een kroniekschrijver, een fotograaf, iemand die veel ziet en hoort en daar dingen mee doet, dan iemand die zelf iets uitvindt vanuit het niets, vanuit de eigen fantasie. Of kortweg, een manager, geen ondernemer.

Als je gisteren won, is er dikke kans dat je vandaag verliest, in een Zwitsers systeem, en zo geschiedde ook.

Omdat de tegenstander een goed niveau heeft, en er voor het eerst na afloop een partij van mij werd geanalyseerd tussen mezelf en de tegenstrever, en omdat ze ook al niet te lang is geef ik ze hier in extenso :

5e partij Volker Papenbrock – CD

1.d4 d5 2.Lg5 c6 3.Pf3 Pd7 4.e3 P8f6 5.Ld3 Da5 6.c3 c5 7.Pbd2 e6 8.0-0 Le7
9.Pe5 0-0 10.f4 Te8 11.Tf3 Pf8 12.Th3

Volker vond dat ik te passief gespeeld had, maar ik vond net 6..,c6-c5 een poging tot activering !

Ik speelde hier 12..,Dc7 ? met als idee overdekking van veld f7, maar dat kost de h-pion met behoud van zijn aanval, en liep dus verkeerd af. In de analyse zochten we vooral naar stellingen met 12..,g6 maar ook dan komt wit telkens weer goed staan, weliswaar moeilijker als in de partij.

13.LxP LxL 14.Lxh+ PxL 15.Dh5 Kf8 16.Dxh7 Ke7 (16..,g6 ? 17.Pxg6+) 17.Dh5 Tf8
18.P2f3 Ld7 19.Pg5 g6 20.Dh7 LxPe 21.fxe Le8 22.Dh4 !

Opgave.

Za 16 mei 09

Ik moet toegeven dat ik niet veel wist over de opening gisteren, ik kreeg 1.d4 d5 2.Lg5 tot nu toe bijzonder zelden tegen, misschien

zelfs nog nooit. Ik zag dat ik zelfs het verschil niet besepte tussen 1.d4 d5 2.Lg5 en 1.d4 Pf6 2.Lg5 waarbij je een Pe4 achter de hand hebt, en spendeerde daarom heel veel tijd in de opening. Zet 16 werd gespeeld na 86' (wit 36'), maar toen was alle kwaad al lang geschied. Fritz na dergelijke partij opzetten is funest. Voor je zelfrespect, voor je zelfvertrouwen.

Ik herinner me dat ik bij vorige verslagen steevast weigerde om mijn partijen in Fritz te steken, omwille van die reden, en omwille van het feit dat de commentaar oorspronkelijk diende te blijven. Ik weet niet waarom ik het nu wel deed. Je loopt een risico omwille van de suprematie van de machine lichtjes gedeprimeerd te geraken, dat is het in feite niet waard. Minstens vier van de eerste twaalf zetten van zwart worden door de machine de grond in geboord. Zeer zeker terecht, ja 't zal wel.

De hele manoeuvre Pf6-Pe4 is voor Fritz van groot belang. De situatie langs de g-lijn na Lh4 of Lf4, g7-g5, dubbel nemen op g5 gevolgd door Th8-Tg8 was mij niet bekend en zag ik ook niet achter het bord

(ik had eerst geschreven "en vond ik ook niet" maar dat is niet correct vermits ik er niet naar zocht). De partij zoals ik ze gespeeld heb is een complete mislukking in die zin dat zelfs met g7-g6 zwart geen enkel initiatief heeft, geen enkele kans om wat dan ook te doen. Lijdzzaam wachten tot je vermorzeld

wordt, het biedt geen perspectief. Ik moet er alleen maar voor zorgen dat in een volgende Trompowski mijn desastreuze Da5 en c6-c5 door een nuttiger plan zullen vervangen worden. En dan heeft deze les misschien nog nut gehad.

--

Ik zit in de hoek waar de klappen vallen. Vandaag opnieuw een nul, ditmaal tegen een mevrouw uit het noorden van Duitsland. 800 km lachte ze, "wie is hier dan de buitenlander?" Ze heeft wat meer elo dan ik, maar ik had wit, dat kon alle kanten uit. Ik denk dat ik een opening uit het Engels 1.c4 e5 2.Pc3 Pf6 3.g3 d5 4.cxd Pxd 5.Lg2 c6 6.d3 verder nogal treffelijk behandelde, maar op zet 18, elk toch al anderhalf uur op de klok, wordt het originele plan, dat geheel correct was, en de stelling in evenwicht hield, in een impuls (spoken zien) door mij opzij gezet voor een ander plan, dat slecht blijkt te zijn. Dat is natuurlijk niet leuk, maar wat ik gisteren ervoer was van een ergere soort: het gevoel van er niet bij geweest te zijn, van enkel maar langs de zijlijn wat toegekeken te hebben. Vandaag hebben we gespeeld, we waren elkaar waard, het was een open gevecht, en zij won. Voor hetzelfde geld zou ik een volgende keer van haar kunnen winnen, beseften we alle twee, en dat is een totaal andere basis om naar een verliespartij te kijken, ook al zou ik het in theorie erger hebben moeten vinden om tegen haar te verliezen dan tegen die hele sterke tegenstander van gisteren. Maar het is dus net andersom. Ik moet eens een essay schrijven over "de psychologie van de verliezer". Dat gaat zo: nog drie partijen, ik kan dus nog 5,5 scoren! (Dat je ook misschien slechts 2,5 op 9 kunt scoren dat wordt als onfatsoenlijk krankzinnig afgedaan). Waarom moeilijk doen als het leven ook heel simpel kan zijn, toch?

Er spelen 4 dames mee, twee staan helemaal onderaan, mijn tegenstreefster van vandaag heeft nu 3,5 op 6 en dan is er nog iemand met zo een beetje mijn punten, 2 ½ op 6. In lang vervlogen dagen zullen er wellicht niet veel meisjes geschaakt hebben, dat is bij de huidige generaties jeugdschaak wel even anders, gelukkig maar.

Daarstraks met Willem een praatje gemaakt. Die onkosten in Velden vorige maand, dat hebben ze volledig zelf betaald. Hun deelname was privé geregeld, helemaal buiten de KBSB om!

Hij zei me dat hij zeker de Skog website eens zal consulteren na thuiskomst, (nu moet ik zeker gaan opletten wat ik over hem allemaal nog neerpen) hij zelf schrijft ook al eens artikels voor het clubblad van de Mechelse, en dat vonden we beiden wel heel grappig !

Ik heb eindelijk die auto eens van stal gehaald, en vanmiddag in het Zwarte Woud als toerist wat rondgereden, in Rottenburg wat rondgewandeld, voor een keer scheen de zon al eens een uurtje doorheen de wolken. 't Is hier natuurlijk prachtig van natuur, met mooie vergezichten in een steeds heuvelachtig landschap.

* * *

Zo 17 mei 09

Precies 21 jaar geleden, in een situatie van matrimoniaale strubbelingen, stapte ik in mijn auto, een fonkelende Mercedes firmawagen, gaf hem een klapje op zijn welgevormde achtersteven en zei "Julius, rij maar an, ossewa, rij maar an". Het ding stopte pas in Lindau, aan de Bodensee, ter hoogte van het eiland. Ik boekte mij in in een hotel, en at uitstekend in een kasteelrestaurant, overgoten met, het moet gezegd, een glorieuze fles Frankische wijn. Vermits Lindau, Duitsland, de laatste plek is voor Bregenz in Oostenrijk, en er in Duitsland geen casino's waren, en naar ik daar vernam in Bregenz wel, reed ik van het restaurant de grens over. Dat was toen nog een echte grens. Ik kwam helaas nooit voorbij die grens, laat staan in de buurt van die casino. 's Morgens, toen ik wakker werd in het Duitse Polizei Hotel, bracht men mij ergens landinwaarts naar een of andere rechtbank, waar men mij vroeg hoeveel geld ik op zak had. Maar ze hadden het al in beslag genomen, 1000 eu

ro, in die tijd ! Van superboetes had toen nog niemand ooit iets vernomen. Ik kreeg 80 euro terug om net voldoende twee keer benzine te kopen, en de goede raad recht naar België terug te rijden. Een overval in uniform. Ik had geen ongeval gehad noch veroorzaakt, niemand gehinderd of iemand iets in de weg gelegd, integendeel misschien had ik zelfs die vierkante Beierse douane-kleerkasten op een schalkse, Weense manier goedendag gewuifd. De dag nadien was ik terug thuis, waarschijnlijk toch tot enige verbazing van vrouw en dochter, die mij overigens verder niets vroegen. Ik ben nadien meer dan 10 jaar uit Duitsland weggebleven. Neen, ik ben geen germanofiel.

Vanochtend heb ik mijn 2e partij van het tornooi gewonnen, dat is ook niet iets om over naar huis te schrijven, daarom schrijf ik ook niet naar huis maar naar de Skog ! Overigens, mijn niveau vandaag was duidelijk weer beneden peil, in een 4-paardenspel met zwart waar ik reeds op zet 10 in de fout ga, en in een slechte stelling terecht kom. Vier zetten later moet wit beslissend, ja winnend voordeel halen, ik zie zo aankomen hoe het moet. Op dat ogenblik glijd ik weg in een diepe ontreddering, waarbij voorwaar zich zelfs gedachten in mijn hoofd beginnen te vormen om met dit soort wedstrijdschaak stilaan maar op te houden. Het feit dat mijn zeer oude Duitse opponent met het vilten hoedje de afstraffing niet ziet en mij laat ontkomen met een blauw oog verandert slechts voor een heel klein deeltje mijn enorme teleurstelling. Hij behoudt nog lang licht voordeel, tot een onnodig pionverlies rond zet 26 hem pijn gaat doen. Het toreneindspel was ook al niet exemplarisch, maar m

ijn pluspion en vooral de geïsoleerde structuur der witte pionnen brachten de zege naar huis op zet ...58 !

* * *

Ma 18 mei 09

Ik heb hier duidelijk 2 problemen.

1) Ik voel dat mijn gewicht toeneemt. Maar ik eet hier natuurlijk 3 keer min of meer uitgebreid per dag, dat is een keer meer dan in Mortsel, en steek dan verder geen bal uit dan alleen maar uren achter een bord te zitten, of achter die computer.

2) Als ik boven kom op mijn kamer, 3 hoog zonder lift, ben ik twee minuten buiten adem. Een keertje of 5 per dag.

Het tweede kan met het eerste te maken hebben natuurlijk. Toch vind ik het vreemd, want als ik in de MLS boven kom, 2 hoog, ben ik nooit buiten adem. Ik zal het aantal trappen eens dienen te vergelijken.

Ik dacht als ik hier op die kamer doodga, wat gebeurt er dan ?

Ze kennen alleen een adres, waar niemand dan meer woont, een gsm nummer dat hier op de kamer verbinding geeft. Ik vermoed dat ze de schaakorganisatie contacteren, die op haar beurt de Deutsche Schachbund, die op haar beurt de KBSB, die kennen mijn stamnummer en mailen de Skog !! Voilà, zelfs in tijden van hoge nood kom ik bij jullie terecht, zelfs als ik dan al koud ben. En de Skog contacteert dan .., ja wie eigenlijk ?

Maar ze kunnen hier natuurlijk ook simpeler iedereen bellen die in mijn GSM zit, dan komen ze ook bij mijn zus terecht !

Ik ken dat gevoel, als ik met dergelijke gedachten begin te spelen, wordt het tijd dat het tornooi eindigt, 9 dagen (in feite 10) duurt me misschien toch wat lang.

Vanochtend had ik wit, ik dacht vooraf dat het nu maar eens een goede winstpartij moest gaan worden, die dan een +1 zou geven als tussenscore op een ronde voor het einde, dat zou nog geen slechte stand zijn voor iemand die, vind ik zelf, bar slechte schaak heeft voortgebracht. Gisteren was het niet mijn schaakinzicht, noch enige inspiratie, maar slechts de harde betere techniek die mij het punt heeft bezorgd, en vooral het falen van de tegenstrever zelf.

En zo geschiedde inderdaad

Omdat ik voor een keer eens tevreden ben, en ik toch niet iedereen altijd maar kan blijven vervelen met die blunders, volgt hier heel de partij van de 8e ronde, voor de die-hards die dat op die manier helemaal eens willen naspelen, dat is in dit verslag nog niet dikwijls gebeurd :

1.c4 e5 2.Pc3 Pf6 3.g3 c6 4.Lg2 g6 5.Pf3 d6 6.d3 Lg7 7.b4 Pbd7 8.Tb1 Dc7
9.0-0 0-0 10.b5 c5 11.a4 Tb8 12.e4 Te8 13.Ld2 b6 14.a5 Pf8 15.axb axb 16.Ta1
Lb7 17.Dc2 Ta8 18.Db2 h6 19.TxT TxT 20.Ta1 TxT 21.DxT Db8 22.Da3 Pe6 23.Lh3
=Pf8 (remisevoorstel) 24.Ph4 Kh7 25.Pg2 g5 26.Lf5 Kg8 27.P2e3 P8d7 28.Ped5 Pxd5
29.Pxd5 LxP 30.cxL Pf6 31.Da6 Lf8 32.Lc8 Le7 33.f4 gxf 34.gxf exf 35.Lxf Kg7
36.Db7 DxD 37.LxD Pd7 38.Kf2 f6 39.Ke2 Kg6 40.Lc8 Pe5 41.Le3 Pf7 42.d4 cxd
43.Lxd Ld8 44.Kf3 Pg5+ 45.Kf4 Lc7 46.h4 Pf7 47.h5 Kg7 48.Kf5 Ld8 49.Ke6 Kf8
50.Lxf6 LxL 51.KxL Ke8 52.Lf5 Pd8 53.Kg7 Ke7 54.Lg6 Pb7 55.Kxh Kf8 56.Kg5 Kg7
57.h6 Kh8 58.Kf6 Pc5 59.Ke7 Pb7 60.Kd7 Kg8 61.Kc6 Pd8 62.Kxd Pf7+

Soms hoor ik tijdens schaakpartijen dingen in mijn hoofd. Sommigen hebben dat bij vorige gelegenheden al eens gelezen. Geen stemmen, zeker niet van God of van mijn moeder, maar aria's. Meestel belcanto, maar soms ook een tikkeltje minder.

Zoals nu, op dit eigenste moment, hoorde ik, in een triomfantelijke Händelachtige versie met veel koper en groot katedraalorgel, dit onuitgegeven mooie Antwerpse zegelied voor vijf koren :

"En d'r was een vogeltje en dat vogeltje kon niet k*kken,
D'r was een pluimeke aan zijn poepeke blijven plakken

Het zei oei oei, het zei ai ai, het zei goddomme
Hoe is dat pluimeke aan mijn poepeke na gekomme ?

Waarna ik mijn finale degen nam, hem stak met 63.LxP+, en voor mijn extatische ogen den Duits zieltogend neerzeeg, en het hoofd boog.

* * *

Wo 20 mei 09

Gisteren om 09h laatste ronde.

Claus Macher – CD

1.d4 d5 2.c4 c6 3.Pf3 Pf6 4.Pc3 e6 5.e3 Pbd7 6. Dc2 Ld6 7.Ld3 0-0 8.b3 Te8
9.0-0 e5

Hierna dacht wit drie kwartier na.

10.cxd cxd 11.Pb5 met remisevoorstel.

Ik heb een boek thuis “The complete Semi-Slav” van Peter Wells, dat ik al aardig wat keren doorbladerd en geconsulteerd heb. Ld3 en b3 gaan niet goed samen. B3 wordt samen met Le2 gespeeld. De reden is precies ..,e5

Ik zou na 11.,Lb8 de iets betere stelling hebben gehad.

Maar ik nam het voorstel aan, zonder al te lang na te denken.

Ik krijg het voorstel van iemand die beduidend hoger staat in de rankings.

Ik sta lichtjes beter.

Ik ben met 5 op 9 zeker niet ontevreden.

Ik ben een beetje aan het einde van mijn schaakbobijntje na 9 dagen.

De zon schijnt prachtig, en ik wil terug naar Mortsel, flanerend langs het Zwarte Woud, De Elzas, het Franse en Duitse Saargebied en Luxemburg, eens goed gaan eten ergens onderweg en van het leven genieten.

Dus : remise.

Conclusie :

Een heel mooi tornooi.

De omgevingsvoorwaarden waren van het hoogste niveau dat ik al ooit voorgeschoteld kreeg, echt luxueus.

Mijn kamer viel mee, de reis op en af kon niet beter.

Wat mijn schaak betreft, daarover vellen jullie maar een oordeel. Ik vond het alles samen toch nog beter kunnen !

Tot ziens bij een volgende gelegenheid !

Carlo.